Anul II Nr. 403 | Exemplarul lei 300 | Luni 15 Iulie 1946

SPORTUL popular

Pregătirile turului ciclist

Echipele naţionale A şi B ale Româniel, cari vor participa la Turul Româniel, vor fi pregătite cât se poate de atent pentru marea încercare dela 25 August.

Alergătorii noştri vor participa cu două săptămâni mai înainte de tur la un concurs, care va avea dublul scop al pregătirii echipierilor şi totodată drept criteriu de selecţie pentru echipierii naţionalelor. Această cursă va fi cursa Victoriei, care începe la 6 August şi va dura 5 zile. După această cursă, echipierii naţionalei şi alergătorii cari vor fi admişi să concureze indiscutabil în tur, vor fi supuşi unui antrenament metodic sub supravegherea unui antrenor, care să-i pregătească pentru cursă în condiţiunile cele mai bune.

Mai departe, în timpul turului echipele naţionale cari participă în cursă precum şi alergătorii individuali vor fi supuşi unei supraveghери atente şi vor avea un regim alimentar cu totul special, care să permită maximum de efort.

In privinţa acestui regim alimentar, care are cea mai mare influenţă asupra formei cicliştilor, d. profesor Virgil Mazilu a şi elaborat un program de alimentaţie, care ţine cont de toate rezultatele higienei moderne şi va fi respectat cu stricteţă în timpul turului.

Din aceste pregătiri făcute cu cea mai mare atenţie la toate detaliile cursei şi la pregătirea ei, se vede clar grija deosebită a organizatorilor, adică a comitetului de organizare a turului compus din Comitetul Federal ciclist şi din delegaţii ziarului nostru, pentru reuşita marei curse cicliste a „unităţii româneşti".

Cursa dela 25 August, care va dura 14 zile şi va duce caravana turului compusă din 120 de alergători şi oficiali de-a-lungul unui parcurs de 1848 de kilometri, trebue să fie mai bine organizată decât toate tururile precedente şi trebue să devie un exemplu de manifestaţie sportivă, aşa cum este capabil să-l realizeze mişcarea sportivă democratică cu ajutorul tuturor sportivilor români!

H. E.

In pag. III-a

Regulamentul Turului Ciclist al Româniel democrate

Cum trebue să-şi petreacă ziua un sportiv

Noţiuni elementare de igienă legate de viaţa sportivului!

de Clement Baciu

Internaţional de hockey, atletism şi ping-pong

Tola Vologe, animator al sportului francez, executat de nemţi în Iunie 1944

de LOYS VAN LEE

Educat într'un liceu din Anglia, pasiunea lui cea mare a fost hockeyul. André Vasier i-a perfectat educaţia sportivă. Inter dreapta „Tola" a fost internaţional de 32 ori! Stilul său magnific de joc umplea de admiraţie pe englezi. Alături de Felix Grimonprez mort şi el erou la Calais în Iunie 1940, Vologe a fost sufletul echipei franceze alcătuită în cea mai mare parte de diletanţi.

Era un animator incomparabil. Se poate spune că acesta era focul său sacru. La Balfort caporalul Vologe reuşi să formeze cel puţin zece echipe de regiment. Mai târziu la colegiul Sainte-Croix din Neuilly a isbutit să convingă 400 elevi de necesitatea practicării hockey-ului. Să fi auzit atunci cu câtă admiraţie şi respect pronunţau „puştii" numele său: „Monsieur Tola". Caracter integru, el nu înţelegea să sacrifice ceva diplomaţiei; deaceea certurile sale cu federaţiile de hockey şi atletism au rămas celebre.

Internaţional la ping-pong şi atletism se întrecea cu adevărat pe sine. A fost campion al Franţei la 4×400 în 1933, 35, 36. Când alerga şi ştafetă, era botezat „feroce". ŞuoittişploaŞIR3ho snr dsn roce". Şi totuşi niciun resentiment când era învins. După alergare se repezea în vestiarul P.U.C.-ului, felicitând pe învingători cu o sinceritate şi căldură sportivă, care nu putea decât face uitate „piedicele" pistei.

In 1940 stabilit la Lyon animator permanent deştepta din apatie camarazii, realiza din secţiunea L.O.U.-ului o mare formaţiune, făcea să se înmulţească organizaţiile. Apartamentul său devenit un fel de lăcaş al Domnului era un azil pentru toţi sportivii şi Tola Vologe nu-şi menaja nici banii nici timpul pentru prietenii săi. Sub o înfăţişare oarecum dezordonată şi mai ales nevinovată, ba chiar ingenuă, el ascundea din 1943 o viaţă socială mult mai complicată ca în trecut. Vologe activa în Rezistenţă. Vologe lupta împotriva Nazistilor.

Arestat în Mai 1944, a fost executat de Nemţi câteza zile înaintea debarcării. Graţie lui şi altora ca el, sportivii francezi alcătuesc azi o armată uriaşă care nu cunoaşte piedici în drumul ei.

(după „l'Equipe" din Paris).

Marea sărbătoare a Franţei

AZI 14 IULIE E MAREA SARBATOARE A FRANŢEI. ACUM 157 ANI POPORUL FRANŢEI S'A LIBERAT IMPETUOS DE JUGUL TIRANIEI SECULARE. CADEREA BASTILIEI, A FOST ATUNCI, ŞI ESTE IN ISTORIE, O URIAŞA ŞI SGOMOTOASA RUPERE DE LANŢURI. DEACEIA 14 IULIE ESTE PENTRU FRANCEZI ŞI PENTRU TOATA LUMEA O SARBATOARE A LIBERTAŢII.

PENTRU ACEASTA LIBERTATE AU MURIT ATUNCI EROII REVOLUŢIEI FRANCEZE. PENTRU ACEEAŞ LIBERTATE, S'AU SACRIFICAT IN ANII DIN URMA EROII NUMEROŞI ŞI ANONIMI AI REZISTENŢEI. IAR IN PRIMELE LOR RANDURI AU FOST SPORTIVII FRANŢEI. DEACEEA ASTAZI LA PARIS IN PRIMELE ŞIRURI ALE COLOANELOR NEMASURATE CE VOR DEFILA IN CINSTEA LIBERTAŢII, SPORTIVII VOR FI PREZENŢI.

IN FRANŢA, IN UNIUNEA SOVIETICA, IN MAJORITATEA ŢARILOR MARTIRIZATE DE NEMŢI, SPORTUL ŞI-A REGASIT CONŢINUTUL SAU REAL. IAR SPORTIVII AU DEVENIT CEEA CE TREBUIAU SA FIE: SOLDAŢI AI LIBERTAŢII. PENTRU ACEASTA PREZENŢA SPORTULUI IN RANDUL DIN FAŢA AL MARELUI STADION AL UMANITAŢII, LA MARILE SARBATORI ALE OAMENILOR, UNA DIN ACESTEA FIIND 14 IULIE, NU E DISCORDANTA CI FIREASCA.

Atlet complect, rugbyst aviator neînfricoşat

Géo André, personaj de legendă şi tată al unui erou al Uniunii Sovietice, mort la datorie la 54 ani

de GASTON MEYER

L'am văzut ultima dată în timpul unei permisii comune, în Martie 1940. Era adjutant de aviaţie şi furios de altfel căci din cauza vârstei dar mai ales a lipsei de avioane fusese repartizat la aviaţia sanitară.

— In aviaţia sanitară, spunea, îşi dai seama...

Câteva zile mai tirziu, Géo André luă un avion, se urcă la 400 metrii făcu un picaj şi se prezentă generalului Brocard.

card.

— Cer să-mi fie examinată imediat starea inimii.

Rezultatul: o lună arestul de rigoare, dar apoi.... galoanele de sublocotenent şi un loc în escadrila de bombardament dela Iuntres.

Este o poveste clasică, un rezultat sugestiv a ceeace a fost viaţa sa de Don Quichotte modern, depărtat de realităţile vieţii.

La 12 Mai 1943, Géo André cădea în fruntea secţiunii sale, în faţa oraşului Mateur. Eram prizonier în Germania când am aflat vestea. Durerea îmi tăie răsuflarea, multe zile după aceia.

O pagină de ziar n'ar fi suficientă pentru a descrie cariera sportivă a lui Géo André. A debutat strălucitor în 1906, şi mai ales în 1908, la Londra când s'a clasat al doilea la Jocurile Olimpice la săritura în înălţime cu 1 m. 885, fiind la 19 ani campion al Europei, avant la lettre. In 1920 şi 1924 cu toată lipsa de antrenament din timpul războiului s'a clasat al patrulea la proba de 400 metrii olimpică.

Ca rugbyst a fost tot atât de uimitor ca şi atlet. Ne mai aducem încă aminte splendidele performanţe din Sud, şi mai ales extraordinarul essai pe care l-a marcat în 1919 pentru R. C. F. împotriva lui Stade Toulousain.

Avea o concepţie personală despre rugby pe care o ilustra de multe ori prin isprăvi faimoase şi scăpări de debutant.

Mobilisat în 1914, rănit în Septembrie, a terminat cu strălucire războiul în aviaţie.

S'a reangajat ca voluntar în 1939, la 50 ani şi a plecat cu avionul în Africa de Nord înaintea armistiţiului din Iunie 1940. Acolo a fost numit şef al Şcoalei de Instructori dela Fort de l'Eau unde în tăcere a pregătit armata secretă a redeşteptării naţionale.

In acest timp fiul său Charles, în escadrila Normandia — Niemen devenit erou al Uniunii Sovietice, îi prelungea gloria pe frontul din U.R.S.S. iar fiica lui Christiana a câştigat citări pe ordin de zi şi o rană în cursul campaniilor din Italia şi Franţa.

Géo André, este viu, el a intrat în Istoria Franţei. Moartea lui glorioasă cinsteşte şi înalţă figura lui de cuceritor care dealungul veacurilor capătă amploarea figurii unui adevărat personagiu de legendă.

(După „l'Equipe" din Paris).

Ion Popa negustor

„Magazinul Popa" este asortat cu tot felul de trufandale.

Şi „personalul" te serveşte odată cu marfa, şi cu zâmbete.

Mai ales d-na Popa...

Popa declară:

„In sac loveşti cum vrei, dar omul are ochi şi ai lui Mihăile cu sunt mari şi negri!"

Căsătorit de o zi, dublul campion naţional uită de match, în forfoteala bodegii pe care o conduce

Ion Popa nu are nevoie de antrenament riguros, pentrucă se pune repede pe picioare

FARA INDOIALA, POPA ESTE UN MARE CAMPION. PENTRU CA ACEŞTIA SE RECUNOSC DUPA SIMPLICITATEA LOR. ŢIGANII NU VOR FI NICI ODATA MARI MUZICANŢI, PENTRU CA INFLORESC FIECARE NOTA CU STRIDENŢELE FANTEZIEI LOR.

OR, ION POPA ESTE UM LIMITAT LA ECUAŢII FARA NECUNOSCUTE. CARACTERUL SAU NU CUNOAŞTE FLORI DE STIL ŞI NICI RAFINAMENTUL. ESTE TIPUL OMULUI CARE IMPUNE PRIN NATURALEŢA SA, PRIN FIRESCUL EXPRESIILOR SALE, PRIN TRASATURILE LIPSITE DE ELEMENTUL SURPRZA, PE FIGURA SA.

Iată „pumnul care ucide"

„Nu pot fi singur"...

Aşa l-am cunoscut prima oară, îndeaproape, pe dublul campion naţional al categoriilor semi-mijlocie şi mijlocie.

De statură potrivită — tocmai bine pentru a fi recrutat la marină — cu un corp suplu, bine echilibrat şi fără exagerări musculare obişnuite la boxeuri, mereu jovial şi dispus să facă ghiduşii, acesta este Popa.

Cadrul întâlnirii noastre a fost pitoresc. Mulţi dintre admiratorii lui nu şi l-ar putea închipui decât în ring. Ei bine, vor avea surpriza de a-l găsi descris la tejgheaua unei bodegi, unde serveşte cu promptitudine clienţii.

„Nu pot suferi singurătatea, ne-a declarat mai târziu. Aş fi putut să-mi aleg un cantonament de antrenament undeva departe. Dar îmi place gălăgia, tumultul. Singur mă plictisesc. Şi în oraş când plec, rog pe cineva să mă 'nsoţească".

La tejghea...

Pe Calea Moşilor, la Nr. 126, se profilează, cu o unică firmă multicoloră, zid în zid, o bodegă şi o băcănie, a harnicilor gospodari din familia Godrich. Prăvăliile sunt vizitate în special de ardeleni. In faţa vitrinelor, îmbietoare, stau coşurile cu trufandale, legume şi fructe, şi lăzile cu sticle de vin la schimb: „Ştiţi, nu avem pivniţă, şi atunci reîmprospătăm rafturile din două în două zile cu vinaţuri".

Bodega e plină de clienţi. La tejghea, Ion Popa umple „jumătăţile" cu vin, măsoară „ţoiurile" cu drojdie şi schimbă sticlele cu sifon la ghiaţă.

„Numai aici mai pot să uit de match. Mă distrează acest dute-vino. Şi clienţii. Ah, mai ales ei. — „Dă-mi o ţuică", — „dă-mi un sfert fără sifon" şi aşa mai departe. Noroc că nu mă contaminez. Am rămas fidel siropului, când mi-e sete. Să-l vezi însă pe d. Damian (tatăl scriitorului şi gazetarului Mircea Damian), îţi face poftă. Şi îmi povesteşte o mulţime de lucruri frumoase. Cu asta îmi trece timpul mai repede".

...şi la Primărie

Popa forfoteşte pretutindeni. Serveşte peste tot. Lucrează în magazinele socrilor şi după mărturisirile acestora din urmă, Ionel e un băiat „să ni-l ţină Dumnezeu!"

Dar „à-propos" de socri. Chiar eri Popa şi-a celebrat cununia civilă, cu d-şoara Olga Godrich. La primăria Sectorului II Negru, era mare fierbere. In sunetele unui „marş nupţial" imperceptibil fericiţii soţi coboară scările, copleşiţi de buchete cu flori. Hopul a trecut. Niciodată în ring, Popa nu a resimţit emoţiile avute în faţa ofiţerului stării civile.

Antrenament uşor

Ceremonia matrimonială nu a influenţat însă cu nimic, ziua de antrenament a campionului, care nu şi-a permis nici un răgaz, afară de (v'o spun

v. bănciulescu
(foto: i. peteu)

(Urmare în pag. III-a)

Tot atât de convins ca pe ring Ion Popa este şi „după tejghea".

In lipsa manifestaţiilor sportive de astăzi

ziarul

„SPORTUL POPULAR"

nu apare mâine Luni

urmând să apară

Marţi

la orele obişnuite

Odată cu reluarea manifestaţiilor sportive

„SPORTUL POPULAR"

îşi va relua şi apariţia în zilele de Luni

aducând rezultatele duminicale din ţară şi străinătate.

Ieri la Venus

Echipa naţională de gimnastică a făcut o reuşită demonstraţie

Publicul bucureştean a avut prilejul să facă cunoştinţă cu echipa noastră naţională de gimnastică, sosită dela Balcaniada dela Sofia.

Succesul obţinut de reprezentantele şi reprezentanţii noştri nu a fost încă suficient de remarcat.

Echipa noastră feminină, deşi descompletată a stârnit admiraţia ţărilor vecine. Reprezentanţii noştri s'au întors în ţară cu nu mai puţin de şase campionate balcanice.

Locul trei pe care România l-a ocupat în clasamentul general nu indică nici pe departe valoarea reală a elementelor noastre.

O demonstraţie de propagandă

Sportivii Capitalei noastre au avut rare prilejuri de a asista la demonstraţii sau concursuri de gimnastică la aparate.

Federaţia de gimnastică a avut, desigur, o lăudabilă idee de a le oferi câteva exerciţii de demonstraţie. Prilejul cel mai nimerit l-a constituit întoarcerea echipei naţionale dela balcaniada dela Sofia. O bună ocazie pentru toţi de a face cunoştinţă cu acei care ne-au reprezentat atât de frumos peste hotare.

După un drum obositor

Obosiţi după un drum care s'a sfârşit cu două ore înainte de demonstraţie, handicapaţi de aparate, care nu erau chiar cele regulamentare, stânjeniţi poate de o organizare care nu a corespuns întru totul, gimnaştii români au cules totuşi aplauzele mulţimii.

Corectitudinea, graţia şi armonia cu care au fost executate probele, caracterizează comportarea echipei noastre naţionale.

Mihail Epuran

(Urmare în pag. III-a)

Campionatul Internaţional de golf al Franţei

LONDRA, 13 (Ofpress). — Jucătorul britanic de golf Henry Cotton a câştigat campionatul internaţional de golf al Franţei disputat la St. Cloud, clasându-se cu 269 puncte în faţa lui Van Den (Belgia).

Sacul tremură sub pumnul lui Popa (antrenament la sala „T'r")

SPORT SUB LUPĂ

Bariere vii...

Sportivul, în genere, nu cunoaşte cuvântul imposibil. Fie întrecerea cât de grea, el începe lupta cu speranţa în victorie.

Astfel, nu numai pe teren, dar şi în viaţa de toate zilele, sportmanul încearcă să înlăture orice obstacol ce i se pune în cale, şi, ştiindu-se apreciat de public, îşi foloseşte tocmai ocupaţia ca mijloc de trecere. In majoritatea cazurilor izbuteşte.

Dar iată ce i s'a întâmplat unei echipe vieneze de football, care era în drum spre Elveţia:

Era tocmai la graniţa Schwitzerlandului, la revizia paşapoartelor, când celor „unsprezece" li s'a făcut foame şi au vrut să treacă dela vagonul lor spre vagonul-restaurant.

Spre ghinionul lor însă, între compartimentul lor şi vagonul dorit, un ofiţer american îşi exercita tocmai serviciul de control. Un cunoscător al limbii anglo-saxone a intervenit atunci cerând libera trecere că doar era vorba de „footballişti". Dar aici puterea magică a cuvântului „football" nu şi-a arătat efectul dorit, căci americanul replică surâzând: „chiar dacă aţi fi o echipă de baseball tot nu v'aşi da drumul".

Iată deci o barieră vie care nu poate fi trecută, chiar când eşti footballist sau baseballist, în zona americană!

Femeia salvatoare

La un match de handball, arbitrul numit nu s'a prezentat. Deoarece era un joc de importanţă capitală pentru clasament, nerăbdarea jucătorilor şi a spectatorilor era foarte mare. Spre norocul jucătorilor şi a publicului, a fost găsit un alt arbitru, în persoana unei domnişoare, care era arbitră încercată.

Echipele erau de acord şi spre mulţumirea tuturora domnişoara-arbitră a condus jocul admirabil, fără nici un incident până la sfârşit.

Cazul acesta n'ar trebui să vă mire deloc. N'au dovedit femeile că se pot măsura cu bărbaţii în orice situaţie? — şi chiar de multe ori i-au şi întrecut. N'ar fi tocmai femeia cea mai nimerită a conduce un match între echipe bărbăteşti — ea care de mii şi mii de ani astrâns atâtea experienţe în a conduce şi cunoaşte pe bărbat?

Şi în fine: cine dintre jucători sau public ar îndrăsni, a o brusca sau public ar îndrăsni a o brusca rîrea luată, ori cât de severă ar fi fost? cine dintre spectatori ar îndrăsni să invadeze terenul, după desfăşurarea jocului, spre a-şi arăta nemulţumirea, aplicându-i o bătaie — cum, spre regretul nostru, se întâmplă atât de obişnuit?

Anglia pune condiţiuni

Preşedintele F.I.F.A. d. Jules Rimet, a dat unele lămuriri asupra reintrării formaţiilor britanice, în organizaţia mondială de football. Hotărîrea oficială va fi dată deabea la 27 Iulie când are loc congresul F. I. F. A., dela Luxembourg.

In legătură cu aceasta, englezii formulează următoarele condiţiuni: recunoaşterea lui International-Football-Board, ca instanţa cea mai înaltă în chestiuni de legiferări; cedarea unui loc de vice-preşedinte, excluderea limbii germane şi recunoaşterea limbii engleze şi franceze ca oficiale, în chestiuni de negocieri.

Cehii în ascendenţă

Footballul ceh renaşte simţitor şi caută să înlăture întunericul care le-a umbrit atâta vreme sportul, în anii de asuprire germană.

Valoarea lor sportivă au dovedit-o primăvara aceasta, într'un joc cu deţinătorii „Cupei Angliei", Derby-Country.

45.000 de spectatori au venit să-şi vadă teamul în luptă cu echipa engleză, pe terenul Sparta din Praga.

Cu oarecare strângere de inimă, căci cu puţine zile înainte au pierdut matchul cu Iugoslavia.

Publicul ceh era aproape nebun de bucurie, când după matchul plin de elan, care nu şi-a pierdut din intensitate până la ultimul minut au eşit învingători cu 3:2.

Echipa engleză era mirată de debutul acesta nefavorabil pe continent — mai ales că de ani şi ani de zile erau obişnuiţi numai cu victorii, nu numai în materie de artă militară, dar şi sportivă, — şi centrul britanic, Stamps, n'a putut să nu-şi exprime nedumerirea:

„E ceva de necrezut, dar au învins".

Noi, ca buni vecini dorim cehilor succes în viitor şi ne bucurăm alături de ei de victoria aceasta.

S. Rosin

(Urmare în pag. III-a)